ROK X. CZERWIEC 1924.

PRZEGLĄD ADWOKACKI

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.
WYDAJE: WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

REDAKCYA I ADMINISTRACYA: KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6. TELEFON 0055.

TREŚĆ NUMERU:

I.

Na zasadzie uchwały Wydziału Izby adwokackiej z dnia 23 maja 1924 odbędzie się

dnia 28 czerwca 1924 o godzinie 4 popoł. w Krakowie

w Sali posiedzeń Izby Handlowej ul. Długa 1

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z następującym porządkiem obrad:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Wydziału z czynności za rok 1923.
3. Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1923.
4. Uchwalenie budżetu, wysokości wpisowego, wkładki rocznej i dodatków za kandydatów adwokackich na rok 1924.
   Wniosek Wydziału co do przeznaczenia nadwyżki fnnduszu grzywien dyscyplinarnych.
5. Wniosek Wydziału o wprowadzenie w życie „Kasy samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby adwokackiej".
6. Wybór 1 członka Wydziału w miejsce ś. p. Dra Kazimierza Ostrowskiego na lat 2.
7. Wybór 1 delegata Izby przy Sądzie okręgowym w Tarnowie w miejsce p. Zygmunta Jaworskiego, — 1 delegata przy Sądzie okręgowym w Wadowicach w miejsce ś. p. Dra Władysława Wodzińskiego, — 1 delegata przy Sądzie powiatowym w Gorlicach w miejsce bł. p. Dra Maurycego Sterna, — 1 delegata przy Sądzie powiatowym w Krośnie w miejsce ś. p. Dra Feliksa Czajkowskiego — na lat 2 — oraz delegatów przy Sądach powiatowych w Grybowie, Strzyżowie i Wiśniczu, — na lat 3.
8. Załatwienie odwołania em. sędziego p. Leopolda Kliera od uchwały Wydziału Izby z 14 grudnia 1923 L. 2427, odmawiającej prośbie tegoż o wpis na listę adwokatów.
9. Wnioski i interpelacje.

Każdy członek Izby winien przybyć na Walne Zgromadzenie, a w razie niemożności przybycia winien członek Izby w Krakowie zamieszkały usprawiedliwić swoją nieobecność pod rygorem (§§ 6 i 7 regulaminu).

Kraków, 1 czerwca 1924.

Prezydent:
Dr. Trammer.

II.

SPRAWOZDANIE

z Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej w Krakowie

z dnia 28 czerwca 1923.

PROTOKÓŁ

z dnia 28 czerwca 1923 r.,
spisany z przebiegu Walnego Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Krakowie odbytego w sali Rady Miejskiej w Krakowie.

Początek o godzinie 4-tej po południu.

Przewodniczy prezydent Izby Adwokackiej Dr. Jerzy Trammer.

Protokołuje sekretarz Izby Dr. I. Gross.

Przewodniczący, skonstatowawszy komplet, w szczególności obecność 158 adwokatów, otwiera Walne Zgromadzenie, przyczem poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłym Kolegom, których pamięć uczcili obecni przez powstanie z miejsc.

Odczytano pisma Kolegów, którzy usprawiedliwili swoją nieobecność, poczem przystąpiono do porządku dziennego, ustalonego uchwałą Wydziału Izby Adwokackiej w Krakowie z dnia 18-go maja 1923 r., ogłoszonego w numerze czerwcowym Przeglądu adwokackiego z r. 1923.

ad 1) porządku dziennego.

Ponieważ przedruk protokołu Walnego Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Krakowie z dnia 24 czerwca 1922 r. rozesłany został wszystkim Członkom Izby, przeto z uwagi na fakt ten zaniechano odczytania protokołu wspomnianego Walnego Zgromadzenia, a z powodu braku zarzutów przeciwko osnowie tego protokołu, przyjęto protokół do wiadomości.

ad 2) porządku dziennego.

Przewodniczący przystępuje do sprawozdania czynności Wydziału za rok 1922. Przewodniczący konstatuje znamienny i doniosły fakt, że w czasie urzędowania ustępującego Wydziału nastąpiło ustalenie granic wschodnich tak, że obecnie granice Państwa są ze wszystkich stron ustalone. Zabezpieczenie granic daje możność skonsolidowania stosunków wewnętrznych Państwa i wprowadzenia w każdym kierunku porządku prawnego wewnętrznego. Pod tym znakiem winna się rozwijać działalność wszystkich publicznych organów i organizacyj. Istotnie też proces skonsolidowania stosunków wewnętrznych w kierunku porządku prawnego poczynił postępy. W szczupłych granicach tym duchem nacechowaną była działalność dziś ustępującego Wydziału. Szczegóły tej działalności są zestawione w sprawozdaniu Wydziału przedrukowanem w Przeglądzie adwokackim z czerwca 1923.

Nad sprawozdaniem Wydziału rozwinęła się dyskusja.

Kolega Dr. Leon Geldwerth wyraża żal, że skoro już Wydział zamiast Walnego Zgromadzenia wydaje opinje o projektach ustawowych, nie podaje tych opinij swoich do wiadomości ogółu Kolegów, np. przez ogłoszenie ich w Przeglądzie adwokackim i nie urządza pogadanek choćby wśród miejscowych Kolegów nad projektami ustaw przed wydaniem opinji własnej. Dalej po-

żądanem jest, by Wydział poczynił kroki celem uzyskania zniżki abonamentu za Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Wydział winien się starać o rozszerzenie agend adwokackich np. przez dopuszczenie adwokatów do zastępstwa w sądach przemysłowych, przez zastępstwo Skarbu Państwa w procesach, przez połączenie adwokatury z notarjatem. Dalej należałoby przeprowadzić zasadę, że w sądach wojskowych może każdy adwokat zastępować, choćby nie był wpisany na liście obrońców wojskowych; lista taka jest niepotrzebna.

Kolega Dr. Józef Ordyński nie wie, dlaczego Wydział uchwalił taryfę autonomiczną, skoro taka taryfa niema żadnego znaczenia wiążącego. Starać się należy raczej o to, aby sądy ustalały koszta w kwotach wyższych, niż to dotychczas bywa.

Kolega Dr. Maurycy Bribram zwraca uwagę na trudności w staraniach Wydziału o przyznawanie wyższych kosztów sporu, skoro przyznawanie kosztów sporu jest funkcją sędziowską.

Kolega Dr. Bronisław Feller domaga się usunięcia różnic dzielnicowych w adwokaturze polskiej i uregulowania odnośnej sprawy w drodze odpowiedniej.

Kolega Dr. Eugenjusz Dzikiewicz żali się na powolne tempo niektórych spraw dyscyplinarnych przeciwko adwokatom, w szczególności osiadłym w Nowym Sączu.

Przewodniczący w odpowiedzi na poruszone przez Kolegów kwestje wyjaśnia, że zawiadamianie Kolegów o opinjach w przedmiocie ustaw wydanych przez Wydział napotyka na trudności materjalne, bo ogłoszenie opinji, choćby od czasu do czasu, zwłaszcza opinji obszerniejszych, pociąga za sobą olbrzymi wydatek. Urządzenie pogadanek w sprawach projektów ustaw jest wprost niemożliwem z tego powodu, ponieważ do wydania opinji zakreślają Ministerstwa względnie Komisja Kodyfikacyjna bardzo krótkie czasokresy, tak, że z trudem tylko może sam Wydział nadążyć. Oczywiście, o ile w przyszłości Wydział będzie miał do dyspozycji więcej czasu, nie omieszka urządzać pogadanki, by zasięgnąć opinji Kolegów. W sprawie abonamentu za Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej trudno się spodziewać zniżek dla adwokatów specjalnie; Wydział tylko wpływał pośrednio na abonament za Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, wnosząc memorjał do Rady Ministrów o zaniechanie podwyższania abonamentu, jak to w wydrukowanem sprawozdaniu uwidoczniono. Co się tyczy zastępstwa adwokatów przed sądami przemysłowemi, to do dopuszczenia zastępstwa takiego potrzebną jest ustawa. Osobną taką ustawę uzyskać będzie trudno, zwłaszcza przy dzisiejszym nastroju, Wydział będzie jednakże miał sprawę na oku przy pracach nad statutem adwokatury. Wobec tego, że w całej Polsce wprowadzoną została organizacja Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej trudno będzie wywalczyć zastępstwo adwokatów w sprawach Skarbu Państwa. Przeciw połączeniu adwokatury z notarjatem oświadczył się zjazd adwokatów polskich i o ile mowcy wiadomo, jedynie adwokatura Wielkopolski oświadcza się za takiem połączeniem, podczas gdy adwokaci z innych dzielnic nie dążą do takiego połączenia, które też w rzeczywistości zdaniem przewodniczącego nie jest wskazane. Co się tyczy zastępstwa w sądach wojskowych, to dzisiejsza praktyka, że istnieje lista adwokatów obrońców wojskowych jest wyrazem życzeń adwokatów. Wielu adwokatów nie chce bowiem zastępować w sądzie wojskowym, do takiego zastępstwa byliby zaś pociągani w sprawach obron z urzędu, gdyby nie było listy adwokatów obrońców wojskowych, których w konsekwencji obarcza się obronami z urzędu. W odpowiedzi Koledze Ordyńskiemu podnosi przewodniczący, że Wydział wydał taryfę autonomiczną na podstawie uchwały poprzedniego Walnego Zgromadzenia. Wpływ Wydziału na ustalanie kosztów może być tylko pośredni, t. j. przez zakomunikowanie taryfy autonomicznej sądom, przez upoważnianie Kolegów do rekursów przeciw orzeczeniom o kosztach sporu tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, przedstawienia z powodu niskich kosztów może Wydział wnieść tylko w jaskrawych przypadkach. Nie wolno zapominać, że, jak to Kol. Dr. Bribram już zauważył, ustalenie kosztów sporu jest czynnością sędziowską i że Wydział w tym kierunku nie ma nadzoru. W odpowiedzi Kol. Dr. Fellerowi zauważa Przewodniczący, że usunięcie różnic dziel-

niczowych w adwokaturze jest pożądane i że różnice te muszą być usunięte w drodze ustawodawczej z okazji nowego statutu adwokatury. Chwilowo usunięcie tych różnic nie może nastąpić, jakkolwiek mocno złagodzone zostały przez opinję Sądu Najwyższego tej treści, iż adwokaci z Małopolski mogą zastępywać w sprawach w b. Królestwie i odwrotnie. Nie wolno zapominać, że zastępstwo adwokatów w jednej dzielnicy wobec sądów w drugiej dzielnicy wymaga odpowiedniego przygotowania, t. j. odpowiedniego zaznajomienia się z ustawodawstwem w drugiej dzielnicy i to w sposób praktyczny; zastępstwo bez takiego przygotowania poniży tylko opinję adwokatury w innej dzielnicy, trzeba tu przeto być ostrożnym.

Urzędujący wiceprezes Rady dyscyplinarnej Dr. Leon A d e r wyjaśnia Koledze Drowi Dzikiewiczowi przyczyny, dla których poruszona przez Kolegę Dzikiewicza sprawa dyscyplinarna nie mogła być tak szybko załatwioną, jak inne sprawy; są to przyczyny natury czysto rzeczowej, które mowca wyłuszcza.

Wobec powyższych wyjaśnień Walne Zgromadzenie przyjęło do wiadomości sprawozdanie z czynności Wydziału za rok 1922.

Przed przystąpieniem do następnego punktu porządku dziennego Kolega Dr. Józef Ordyński wnosi o zmianę porządku dziennego w ten sposób, by punkt 9) porządku dziennego »Wnioski i interpelacje« zamieszczono przed punktem 6) porządku dziennego t. j. przed wyborami.

Wniosek ten nie uzyskał wymaganej większości.

Wobec tego przystąpiono do p u n k t u 3) porządku dziennego »Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1922«.

Ogłoszone poprzednio w druku sprawozdanie Wydziału pod tym względem przyjęło Walne Zgromadzenie do wiadomości.

ad 4) porządku dziennego.

Na podstawie sprawozdania Kol. Dra Ludwika Landyego uchwalono budżet przedłożony przez Wydział na rok 1923 zgodnie z preliminarzem w druku podanym do wiadomości Członków Izby, przyczem uchwalono wpisowe na listę adwokatów we wysokości 100.000 Mkp., wkładkę roczną w kwocie 80.000 Mkp., dodatek od kandydatów adwokackich w kwocie 40.000 Mkp. od pierwszego kandydata, w kwocie 100.000 Mkp. od drugiego kandydata, w kwocie 200.000 Mkp. od trzeciego kandydata, a to wszystko na rok 1923. Zarazem upoważniono Wydział, by w razie potrzeby wkładki te i wpisowe podwyższył do 100% powyższych należytości. W sprawie punktu 4 b) porządku dziennego t. j. w sprawie przeznaczenia nadwyżki funduszów grzywien dyscyplinarnych wnosi Kolega Dr. Landy imieniem Wydziału, by tę nadwyżkę przeznaczono bądź na cele Wydziału, bądź na cele zamierzonego funduszu dla wdów i sierót po adwokatach. Ponieważ utworzenie takiego funduszu zamieszczone jest pod punktem 5) porządku dziennego, przeto wnioskodawca wnosi, by uchwałę tego przeznaczenia grzywien wstrzymano do chwili zadecydowania, czy ma być utworzony fundusz dla wdów i sierót, czy też nie.

Uchwalono wstrzymać decyzję odnośną aż do załatwienia punktu 5 porządku dziennego.

ad 5) porządku dziennego.

Kol. Dr. Roman B o g d a n i imieniem Wydziału wnosi, by Walne Zgromadzenie uchwaliło utworzenie funduszu dla wdów i sierot po adwokatach. Fundusz taki winien być tylko częścią ogólnego funduszu Izby, osobno administrowaną. Fundusz ten pochodziłby z pierwszej wkładki, którąby każdy z Kolegów z góry złożył oraz następnie z dalszych wkładek o połowę mniejszych niż pierwsza wkładka, któreby Koledzy wpłacali w każdym przypadku śmierci Kolegi z okręgu Izby. Z funduszów w ten sposób powstałych opędziłby Wydział koszta administracyjne, poczemby na przypadek śmierci Kolegi wypłacił tegoż wdowie i dzieciom kwotę odpowiadającą niespełna wkładkom wpłacanym przez Kolegów z okazji każdego poszczególnego wypadku śmierci. Kwotę tę ustalałby Wydział, musi ona być jednakże pewną minimalną kwotą, która z góry ustaloną zostanie. Wypłata nastąpiłaby bez względu na stosunki majątkowe wdów względnie sierót.

Nad wnioskiem rozwinęła się dyskusja. Kol. Dr. Tadeusz T e r t i l uważa, że powinien istnieć przymus po stronie Kolegów należenia do zamierzonej organizacji.

Kolega Dr. Józef O r d y ń s k i sądzi, że

dla funduszu zamierzonego należałoby utworzyć osobne stowarzyszenie, dalej, że z funduszu powinni korzystać także adwokaci na przypadek choroby, niezdolności do pracy i t. d., że na cele funduszu należałoby także utworzyć składnicę przyborów adwokackich.

Kol. Dr. Z i m m e r m a n n wnosi, by do nowej organizacji należeć mogli także nieadwokaci jako członkowie nadzwyczajni, i by wkładki nie miały jednakowej wysokości.

Kol. Dr. Józef B a n n e t sądzi, że ze zasiłków powinni korzystać wszyscy ci, których zmarły adwokat utrzymywał.

Kol. Dr. K l i m e c k i jest zdania, że należałoby oprzeć organizację na zasadach ubezpieczeniowych.

Kol. Dr. S c h w a r z żąda wyjaśnień propozycji wnioskodawcy w kilku kierunkach i osobnej Komisji dla administracji funduszu.

Kol. Dr. Józef O f f n e r występuje przeciwko wnioskowi Kol. Dra Józefa Ordyńskiego i wnosi, by Wydział zajął się także utworzeniem funduszu dla zubożałych adwokatów.

Sprawozdawca Kol. Dr. B o g d a n i udziela wyjaśnień na postawione pytania i wnosi, by szczegóły po uchwaleniu zasad przekazano Wydziałowi Izby do wykonania i zredagowania we formie regulaminu funduszu.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie przedewszystkiem wniosek, by Walne Zgromadzenie uchwaliło tylko zasady przyszłego funduszu, pozostawiając szczegóły Wydziałowi.

Wniosek ten uchwalono.

Następnie przewodniczący formułuje dla celów głosowania wnioski referenta i mowców w ten sposób, że Walne Zgromadzenie uchwala stworzyć fundusz zapomogowy dla wdów i sierót po adwokatach, oparty na zasadzie koleżeńskości.

Wniosek w ten sposób sformułowany uchwalono.

Wobec tego oświadcza przewodniczący, że odpadają wnioski Kolegi Ordyńskiego w sprawie kooperatywy, wniosek Kol. Zimmermanna w sprawie członków nadzwyczajnych, wniosek Kol. Klimeckiego w sprawie oparcia funduszu na zasadach asekuracyjnych.

Dalej poddaje przewodniczący pod głosowanie wniosek, by fundusz nowy stanowił osobno administrowaną część ogólnego funduszu Izby, a nie powoływano do życia osobnego stowarzyszenia.

Walne Zgromadzenie oświadczyło się za pierwszą alternatywą, a więc przeciw osobnemu stowarzyszeniu.

Następnie przewodniczący poddaje pod głosowanie zasadę, że administracją funduszu ma zająć się Wydział, a nie osobna Komisja.

Walne Zgromadzenie oświadczyło się za administracją funduszu przez Wydział.

Następnie poddaje pod głosowanie przewodniczący wniosek, by wkładka była jednolitą a nie różnorodną.

Walne Zgromadzenie oświadczyło się za jednolitą wkładką.

Następnie Walne Zgromadzenie przekazało nadwyżkę funduszu grzywien na rzecz funduszu dla wdów i sierót.

ad 6, 7 i 8) porządku dziennego.

Wybory dały następujący wynik:

Wybrano:

Prezydentem Izby:
Dra Jerzego Trammera

Wiceprezydentami Izby:
Dra Edmunda Fischera i
Dra Ferdynada Maissa

Członkami Wydziału:
Dra Romana Bogdaniego
Dra Józefa Gabryelskiego
Dra Joachima Grossa
Dra Faustyna Jakubowskiego
Dra Zygmunta Lachsa
Dra Rafała Landaua
Dra Ludwika Landyego
Dra Maksymiljana Nadla
Dra Józefa Offnera
Dra Kazimierza Ostrowskiego
Dra Ludwika Ocetkiewicza
Dra Zygmunta Piotrowskiego
Dra Samuela Reicha
Dra Kazimierza Smolarskiego
Dra Józefa Steinberga
Dra Stanisława Tomika.

Zastępcami Członków Wydziału:
Dra Adolfa Gumpricha
Dra Michała Habudę
Dra Maurycego Horowitza
Dra Władysława Marekowskiego
Dra Jana Reklewskiego
Dra Emila Steinsberga.

I Wiceprezydentem Rady dyscyplinarnej:
Dra Leona Adera.

Członkami Rady dyscyplinarnej (uzup.):
Dra Gwidona Friedberga
Dra Ludwika Rattlera
Dra Alfreda Szolayskiego
Dra Dawida Susskinda
Dra Adolfa Tillesa
Dra Judę Zimmermanna.

Prokuratorem Izby:
Dra Tadeusza Federowicza.

Zastępcami prokuratorów Izby:
Dra Salomona Oberländera
Dra Ignacego Szadę.

Następnie wybrano delegatami Wydziału Izby dla następujących miejscowości następujących Kolegów:

Jasło:	Dr. Kulczycki Kazimierz
	Dr. Steinhaus Ignacy
	Dr. Warchalowski Feliks
Rzeszów:	Dr. Krogulski Roman
	Dr. Reich Samuel
	Dr. Różycki Leon
Nowy Sącz:	Dr. Barbacki Wladyslaw
	Dr. Borowczyk Feliks
	Dr. Dawid Karol
Tarnów:	Jaworski Zygmunt
	Dr. Offner Józef
	Dr. Tertil Tadeusz
Wadowice:	Dr. Banachowski Zdzisław
	Dr. Wodziński Władysław
	Dr. Zimmerspitz Apolinary
Biala:	Dr. Aronsohn Maurycy
Brzesko:	Dr. Cyga Władysław
Bochnia:	Dr. Maiss Ferdynand
Chrzanów:	Dr. Rieser Gustaw
Dąbrowa:	Dr. Sozański Stanisław
Dębica:	Dr. Friedberg Sydon
Gorlice:	Dr. Stern Maurycy
Jordanów:	Dr. Kutrzeba Wiktor
Kolbuszowa:	Dr. Rabinowicz Wilhelm
Krosno:	Dr. Czajkowski Feliks
Krzeszowice:	Dr. Weinheber Fryderyk
Leżajsk:	Dr. Grychowski Wiktor
Limanowa:	Dr. Hammerschlag Jan
Łańcut:	Dr. Dymidowicz Henryk
Milówka:	Dr. Salomon Bernard
Mielec:	Dr. Nowaczyński Stanisław
Mszana dolna:	Dr. Bogulski Otmar
Myślenice:	Dr. Adelman Emil
Oświęcim:	Dr. Gąsiorowski Ludwik
Przeworsk:	Dr. Świtalski Stefan
Ropczyce:	Dr. Marowski Stefan
Rozwadów:	Dr. Isenberg Józef
Stary Sącz:	Dr. Schayer Edward
Nowy Targ:	Dr. Stys Franciszek
Tarnobrzeg:	Dr. Surowiecki Antoni
Tuchów:	Dr. Agatstein Albert
Tyczyn:	Dr. Sahanek Aleksander
Wieliczka:	Dr. Friedberg Gwido
Żywiec:	Dr. Kornicki Michal.

Wybór nastąpił na lat trzy.

ad 9) porządku dziennego.
»Wnioski i interpelacje«.

Kolega Dr. Tadeusz Tertil wskazuje na potrzebę czynienia starań, aby adwokatów dopuszczono do zastępstwa przed sądami przemysłowymi. Dalej wskazuje na potrzebę udzielania projektów ustaw przez Wydział miejscowym Delegacjom do wydawania opinji. Zwraca uwagę na potrzebę wystąpienia wobec sądów z żądaniem, by kuratorami nieobecnych mianowano adwokatów, a nie osoby inne, nieraz nie zdające sobie sprawy z odpowiedzialności, jaka na nich ciąży. Należy urgować wydanie ustaw nowych aktualnych, jakoto przepisów o ochronie lokatorów, o spłacie długów przy uwzględnieniu waloryzacji. Zwraca uwagę na niejednostajność praktyki Sądu Najwyższego w niektórych sprawach oraz na orzeczenia Sądu Najwyższego zapadające wbrew ustawie np. na orzeczenia ograniczające możność wnoszenia rewizji.

Kolega Dr. Józef Offner zwraca uwagę na potrzebę wydania nowej taryfy autonomicznej i to ruchomej taryfy, którąby dostosowywała się do zmieniających się stosunków drożyźnianych.

Kol. Dr. Herman Schwarz wskazuje na potrzebę urządzania wieczorów dyskusyjnych w sprawie praktycznych zagadnień prawniczych. Należy dążyć do przyspieszenia postępowania sądowego.

Kol. Dr. Stanisław Klimecki zwraca

uwagę na pobieżne redagowanie ustaw, pochodzących ze Sejmu.

Kol. Dr. Bronisław Feller domaga się ustawodawczego uregulowania ujednostajnienia adwokatury.

Przewodniczący wyjaśnia, że na niektóre z poruszonych pytań, względnie kwestyj, już odpowiedział przy sprawozdaniu. Dotyczy to w szczególności sądów przemysłowych i jednolitego statutu palestry. W innych sprawach będzie się starał Wydział w stosownej chwili wystąpić z odpowiednimi krokami. I tak w szczególności także zamierza Wydział urządzić wieczory dyskusyjne w sprawie projektu procedury cywilnej. Nie może jednakże Wydział wystąpić z ogólnem potępieniem redakcji ustaw sejmowych. Krytykę może nawiązać tylko do poszczególnych konkretnych przypadków. Liczyć się też będzie Wydział z życzeniem Kol. Dra Tertila w sprawie przesyłania projektów ustawowych delegacjom miejscowym i poweźmie decyzje w sprawie taryfy autonomicznej.

Walne Zgromadzenie uchwaliło przekazać całokształt wniosków Wydziałowi do rozważenia i do poczynienia odpowiednich kroków.

Na wniosek Kol. Dra Tadeusza Tertila Walne Zgromadzenie dało wyraz zapatrywaniu, że każdy z adwokatów powinien poczuwać się do obowiązku przyczyniania się do funduszów dla wdów i sierót po adwokatach.

Wobec wyczerpania porządku dziennego przewodniczący zamyka zgromadzenie, dziękując obecnym za jawienie się i za wzięcie udziału w pracy Walnego Zgromadzenia.

Zamknięto Zgromadzenie o godzinie 8-mej wieczorem.

III.

Zamknięcie rachunkowe dochodów i rozchodów Krakowskiej Izby adwokackiej

z dnia 31 grudnia 1923 roku.

Nadwyżka na rok 1923	2,242.195 Mk.	
Dochód od 1 stycznia do 31 grudnia 1923 . . .	289,597.061 Mp.	
Wydatki od 1 stycznia do 31 grudnia 1923		181,034.385 Mp.
Nadwyżka na rok 1924		110,804.871 Mp.
	291,839.256 Mp.	291,839.256 Mp.
Wpływ z grzywien od 1 stycznia do 31 grudnia 1923		1,062.100 Mp.

IV.

Preliminarz budżetu na rok 1924.

I. DOCHÓD.	złotych
1. Nadwyżka na rok 1924 (Mp. 110,804.871)	61·56
2. Wkładki od Kolegów	16.000·—
3. Dodatek od kandydatów adwokackich	2.000·—
razem . .	18.061·56

II. WYDATKI.

		złotych
1.	Płace funkcjonarjuszy Wydziału i Rady dyscyplinarnej	9.000·—
2.	Kasa chorych, ubezpieczenie, podatki	1.500·—
3.	Lokal	1.500·—
4.	Druki, papier i t. p.	500·—
5.	Portorja, telefon	800·—
6.	Dzienniki, książki	500·—
7.	Światło i opał	1.000·—
8.	Adaptacja biura	200·—
9.	Wsparcia członków stanu adwokackiego	500·—
10.	Wydatki nadzwyczajne	2.561·56
	razem	18.061·56

Kraków, 1 czerwca 1924.

Sekretarz: *Dr. Gross.*

Prezydent: *Dr. Trammer.*

V.

Sprawozdanie Wydziału krakowskiej Izby adwokackiej

z czynności za rok 1923.

I. Sprawozdanie z czynności Wydziału.

Ciągła dewaluacja marki polskiej wymagała ciągłych starań o wydanie taryfy adwokackiej, dostosowanej do potrzeb chwili. Dlatego też pismem z dnia 17-go września 1923 L. 1949 Wydział odniósł się do Ministerstwa Sprawiedliwości z przedstawieniem o wydanie taryfy. Istotnie Ministerstwo Sprawiedliwości wydało w dniu 31 październik 1923 do poz. 876 Dz. U. R. P. taryfę adwokacką. Okazało się jednakże, że ta taryfa już w chwili ogłoszenia była anachronizmem z uwagi na gwałtowną dewaluację marki. Dlatego Wydział w memorjale z dnia 13 grudnia 1923 L. 2534 wykazał, że taryfa ta jest nieodpowiednią i domagał się zmiany taryfy. To żądanie swoje ponowił Wydział w memorjale z dnia 28 lutego 1924 L. 261, w którym domagał się wydania taryfy już w złotych. Stosownie do tego żądania wydało Ministerstwo Sprawiedliwości rozporządzeniem z dnia 5-go maja 1924 poz. 433 Dz. U. R. P. o zmianie taryfy adwokackiej, obowiązującej w b. zaborze austrjackim, opiewającej na złote. Rozporządzenie to zawiera stawki taryfy przedwojennej z pewną podwyżką.

Równolegle szła akcja zmierzająca do wydania autonomicznej taryfy. Koledzy krakowscy zebrani w dniu 17 listopada 1923 uchwalili pod kontrolą Wydziału taryfę autonomiczną, następnie ogłoszoną przez Wydział.

Żywo dotknęło interesy ogólne, oraz interes materjalny stanu adwokackiego rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. poz. 186 Dz. U. R. P. w sprawie opłat sądowych. Opłaty te okazały się nadmiernie wygórowanemi, a podwyższenie ich nastąpiło w formie rzekomego przerachowania stawek przedwojennych. Pismem z dnia 9 kwietnia 1924 L. 539 porozumiał się Wydział z Wydziałem Izby Adwokatów we Lwowie w sprawie wspólnych kroków przeciw temu rozporządzeniu. Izba adwokatów we Lwowie uchwaliła protest rzeczowy przeciw wspomnianemu rozporządzeniu, a Wydział do protestu tego pismem z dnia 18 ma-

ja 1924 L. 824 się przyłączył. Protest skierowany był do Ministerstwa Sprawiedliwości, do Ministerstwa Skarbu i do Komisji Prawniczej Sejmu.

* * *

W sprawie zakresu działania adwokatury baczył Wydział na to, by z okazji reformy prawa o patentach, znakach towarowych, wzorach i modelach zapewnić adwokatom zastępstwo wobec Urzędu patentowego. Poprzednie przepisy bowiem dopuszczały do zastępstwa w Urzędzie Patentowym jedynie rzeczników patentowych, wśród których wyjątkowo tylko znajdowali się adwokaci. Starania odniosły skutek, gdyż ustawa z dnia 5 lutego 1924 r. poz. 306 Dz. U. R. P. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych dopuszcza do zastępstwa wobec Urzędu patentowego na równi adwokatów i rzeczników patentowych.

Usiłowania w kierunku wyżej podanym doznały życzliwego poparcia w sobie autora ustawy p. Prof. Dra Fryderyka Zolla.

* * *

W czasie obrad nad nową ustawą o ochronie lokatorów odniósł się Wydział do Prawniczej Komisji Sejmowej w memorjale z dnia 15 października 1923 L. 2133 z przedstawieniem, wskazując na to, że adwokaci mają mieszkania złożone z części użytych na cele kancelaryjne. Chodzi przeto o to, by nie doliczano do ilości pokoji prywatnych pokoji używanych na kancelarję i by pokoji używanych na kancelarję nie zaliczano do pomieszczeń zarobkowych. Ustawa z dnia 11 kwietnia 1924 o ochronie lokatorów częściowo uwzględniła ten postulat w art. 6 L. 2.

* * *

W sprawie ujednostajnienia organizacji adwokatury wniesiono w Sejmie z inicjatywy poselskiej przedłożenie projektu ustawy o urządzeniu adwokatury w dniu 10 października 1923. Projekt ten wywołał niezadowolenie. Skutkiem tego nie był przedmiotem obrad sejmowych i uważać należy projekt za wycofany. Na projekt ustawowy zmierzający do ułatwienia przenoszenia się ze sądownictwa do adwokatury Wydział Izby oświadczył się nieprzychylnie.

* * *

Zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia z 28 czerwca 1923 Wydział wygotował statut względnie regulamin Kasy Zapomogowej adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby Adwokackiej. Regulamin ten jest niżej przedrukowany i wydanie tegoż nastąpiło w chwili, gdy nastąpiło ustalenie waluty.

* * *

W zakresie opinjodawczym działalność Wydziału była nieznaczną, gdyż Ministerstwa nie zwracały się w ostatnim roku do Wydziału z żądaniem opinji. Przypisać to należy częściowo faktowi, że w ostatnim roku nie było przedłożeń z zakresu ustaw sądowych, częściowo zaś faktowi, że przy opracowaniu projektów Komisji Kodyfikacyjnej współdziałają już reprezentaci adwokatury.

Wydział wydał opinję na żądanie Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie raz w sprawie żądania tejże Izby, by przedłużono czasokres przedawnienia z § 1486 u. c., drugi raz zaś w sprawie pociągania do ubezpieczenia od wypadków personalu kupieckiego.

Pismem z dnia 3 marca 1924 L. 374/24 zwrócił Wydział uwagę Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Handlu i Przemysłu na to, że zbytecznem i kosztownem jest ogłaszanie statutów spółek akcyjnych w Monitorze.

* * *

Niejednokrotnie Wydział interwenjował w Prezydjach miejscowych Sądów w różnych sprawach, i spotkał się zawsze z życzliwem zrozumieniem usprawiedliwionych postulatów.

* * *

Oto są ważniejsze czynności Wydziału, przekraczające miarę bieżących spraw administracyjnych.

Kraków, dnia 1 czerwca 1924.

Prezydent

Dr. Jerzy Trammer.

II. Sprawozdanie z czynności Rady dyscyplinarnej.

Po rok 1920 zostały wszystkie sprawy zalegające prawomocnie załatwione tak, że na rok 1923 przeszły jedynie sprawy zaległe z r. 1920, 1921 i 1922 w łącznej liczbie 20.

Ogólna ilość spraw bieżących po koniec r. 1923 wynosiła 137, a na tę liczbę składały się sprawy z przed r. 1923 w liczbie 82, oraz wpływ w r. 1923 w liczbie 55.

Po koniec r. 1923 było spraw załatwionych 81, a mianowicie z r. 1917 dwie, z r. 1919 dwie, z r. 1920 szesnaście, z r. 1921 dwadzieścia sześć, a z r. 1922 trzydzieści sześć — zaś reszta 56 z r. 1923.

Pod względem sposobu załatwienia 81 spraw przeciw 86 obwinionym nastąpiło załatwienie:

1. przez umorzenie wzgl. odłożenie z powodu śmierci, choroby umysłowej, braku wpisu w 8 wypadkach;
2. przez zaniechanie w 37 wypadkach;
3. orzeczeniem uwalniającem w 13 wyp.;
4. orzeczeniem zasądzającem:
   a) na naganę w 11 wypadkach;
   b) na grzywnę w 14 wypadkach;
   c) na suspenzję od 1 miesiąca do 1 roku w 4 wypadkach;
   d) na przedłużenie praktyki na 1 rok w 1 wypadku;
   e) na wykreślenie z listy w 1 wypadku.

Rada dyscyplinarna odbyła w roku 1923 posiedzeń zwyczajnych i rozpraw 27.

Kraków, 1 czerwca 1924.

Sekretarz Rady dysc.:
Dr. St. Krygowski.

Prezydent Rady dysc.:
w z. *Dr. Ader.*

VI.

Wielmożni Panowie Koledzy!

Wobec unormowania stosunków walutowych w naszem Państwie przez wprowadzenie waluty złotowej i ustabilizowania w stosunku do niej Marki polskiej przystępujemy obecnie do wprowadzenia w życie „Kasy samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby adwokackiej“ w myśl uchwały ostatniego Walnego Zgromadzenia naszej Izby z dnia 28 czerwca 1923 r.

Zamieszczając niżej tekst regulaminu Kasy uchwalonej na temże Walnem Zgromadzeniu naszej Izby, zwracamy się do WPana Kolegi z gorącym apelem, by w imię solidarności koleżeńskiej, pomny na obowiązek ciążący na każdym z nas przyjścia z pomocą osieroconej rodzinie członka naszego stanu, w tej najcięższej dla niej chwili, gdy zabraknie jej często środków na najniezbędniejsze dosłownie potrzeby, wpisał się w poczet uczestników tejże Kasy i przesłał możliwie odwrotnie pod adresem naszej Izby kwotę

5 złotych

a to:

1). tytułem wpisowego . . . . . 1 zł.
2). „ jednorazowej wkładki . 3 „
3). „ zwrotu kosztów druków i portorjów . . . . . 1 „

Nie mając innej egzekutywy jak tylko moralną, ufamy, że Wielmożni Panowie Koledzy przyczynią się ze Swej strony do powstania tego pożytecznego dzieła i nie pozwolą, by przez pozostawienie niniejszej naszej odezwy bez odpowiedzi upadła myśl, tak gorąco przyjęta przez ogół pp. Kolegów, czynnego zamanifestowania naszego poczucia koleżeństwa i solidarności zawodowej.

Dr. Roman Bogdani
Członek Wydziału.

Dr. Jerzy Trammer
Prezydent.

Regulamin „Kasy samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby Adwokackiej".

Przy Izbie Adwokackiej w Krakowie tworzy się Kasę samopomocy, przeznaczoną dla adwokatów i aplikantów adwokackich wpisanych w naszej Izbie, na następujących podstawach:

1) Uczestnikiem Kasy może być każdy adwokat oraz aplikant adwokacki wpisany jako taki w naszej Izbie, o ile uiści:

a) tytułem wpisowego 1 złoty polski,
b) jednocześnie z tem wpisowem jednorazową wkładkę w kwocie 3 zł. pol.,
c) perjodycznie, a to mianowicie po śmierci każdego innego uczestnika kasy w nieodraczalnym terminie dwóch tygodni od daty zawiadomienia go o takim wypadku śmierci, wpłatę w kwocie 2 zł. pol.

2) W razie śmierci uczestnika tej kasy, przysługuje wdowie po nim, a gdyby ona nie żyła, jego dzieciom ślubnym, lub w ich braku nieślubnym, pozostającym na utrzymaniu zmarłego, a w razie zupełnej bezdzietności zmarłego uczestnika kasy tej osobie z najbliższej jego rodziny, która dowodnie pozostawała na jego utrzymaniu w chwili jego śmierci, wreszcie gdyby i tych uprawnionych nie było, przysługuje tej osobie, która pokryła z własnych funduszów koszta pogrzebu zmarłego uczestnika, prawo do jednorazowej zapomogi, w wypadku ostatnim wszelako jedynie w wysokości efektywnie poniesionych kosztów pogrzebu.

3) Wysokość tej zapomogi wyniesie:

a) o ile uczestników będzie nie więcej niż 300, iloczyn z kwoty 2 pomnożonej przez każdoczesną ilość uczestników,
b) o ile uczestników będzie więcej niż 300, kwotę, której wysokość ustali w miarę rozporządzalnych funduszów Walne Zgromadzenie uczestników, odbyte jednocześnie z dorocznem Walnem Zgromadzeniem Izby adwokackiej.

Zapomogi nie pobrane z jakiegokolwiek powodu przez pół roku od daty ich płynności przepadają definitywnie na rzecz funduszu rezerwowego kasy.

4) W razie nieuiszczenia wpłaty perjodycznej, przewidzianej na wypadek śmierci uczestnika w przeciągu dni czternastu od daty zawiadomienia o tym obowiązku danego uczestnika, traci taki, zalegający z tą perjodyczną wpłatą uczestnik, wszystkie prawa regulaminem tym przewidziane i pozostali po nim członkowie rodziny, względnie uprawnieni do poboru zapomogi wymienieni w ustępie 2) niniejszego regulaminu, nie mają prawa do żadnej zapomogi po jego śmierci.

5) Uczestnik, który utraciwszy swe prawa z przyczyny w poprzednim ustępie przewidzianej, zechce je odzyskać, obowiązany będzie uiścić nie tylko nowe wpisowe, tudzież wkładkę jednorazową w wysokości każdocześnie dla nowowstępujących członków ustaloną, lecz ponadto także wszystkie od czasu wystąpienia swego, aż po dzień ponownego jego wstąpienia zaległe perjodyczne wkładki.

6) Natomiast w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie (jakoto: ciężka choroba uczestnika i wykazana wiarygodnemi dokumentami powstała stąd czasowa niezdolność do pracy, pełnienie służby wojskowej na skutek zarządzonej mobilizacji i t. d.), może Wydział Izby adwokackiej, wszelako tylko na podstawie jednomyślnej uchwały, uznać za usprawiedliwione niepłacenie wkładek i zwolnić takiego członka od obowiązku płacenia nowego wpisowego oraz wkładki jednorazowej, przywracając mu pełnię jego praw, jako uczestnika Kasy, za zapłatą przezeń jedynie zapadłych w międzyczasie wkładek perjodycznych.

7) Administrację i manipulację tej Kasy sprawować ma każdoczesny Wydział Krakowskiej Izby adwokackiej, który też od chwili wejścia w życie tej Kasy będzie ponosił koszta administracji tejże z ogólnych funduszów Krakowskiej Izby adwokackiej.

VII.

Uchwalony na Walnem Zgromadzeniu z dnia 24 czerwca 1922 projekt zmiany regulaminu Izby — przesłał Wydział Ministerstwu Sprawiedliwości do zatwierdzenia— a Ministerstwo w załatwieniu pisma Wydziału nadesłało następujący reskrypt:

»Ministerstwo Sprawiedliwości 25/9 1923 L. 1344. Do Izby adwokackiej w Krakowie. Ministerstwo zawiadamia, że p. Minister na podstawie części 2-ej § 27 ustawy z 6/7 1868 Dz. u. austr. Nr. 96 — dnia 20 września 1923 postanowił:

1) nadać § 9 regulaminu Izby adwok. w Krakowie brzmienie następujące: »Dla powzięcia uchwały na Walnem Zgromadzeniu Izby potrzebna jest obecność 1/10 części członków całej Izby«.

2) nadać § 16 regulaminu Izby brzmienie następujące: »Każdy członek Izby może po udzieleniu mu głosu przez przewodniczącego czynić uwagi, wnioski i poprawki; wniosek lub poprawkę do wniosku można zgłosić ustnie lub pisemnie; w jednym przedmiocie nie może ten sam członek zabierać głosu więcej jak dwa razy; zabieranie głosu więcej razy może nastąpić za zezwoleniem Izby«.

3) nie uwzględnić prośby co do projektowanej zmiany § 18 wspomnianego regulaminu z uwagi na to, że zmiana ta wprowadziłaby przepisy sprzeczne z art. 30 tymczasowego statutu palestry polskiej — co powiększyłoby różnice w odnośnych przepisach i utrudniałoby wprowadzenie jednolitej organizacji. Za ministra Dyrektor departamentu Podpis«.

* * *

Według reskryptu Ministerstwa poczt i telegrafów udzielonego do wiadomości Izbie adwokackiej wskutek reskryptu Minist. Sprawiedl. z 21/7 1923 stosunek prawny abonentów telefonicznych do skarbu pocztowego jest kontraktem najmu — przeto telefon nie może być odstąpiony za opłatą osobie trzeciej bez zgody Skarbu pocztowego, jako właściciela najmowanego przedmiotu, a wobec tego przy sprzedaży majątków, przedsiębiorstw itp. winni adwokaci sporządzający odnośne kontrakty informować sprzedających i kupujących, że telefonu państwowego kupić nie można i nie wciągać do kontraktu odnośnych postanowień co do kupna telefonu.

* * *

Z powodu wniesionych zażaleń przypomina Wydział, że adwokat nie powinien na tabliczce firmowej zamieszczać dodatku wskazującego na to, że jest obrońcą w sprawach karnych. Dopuszczalne jest tylko uwidocznienie, że adwokat jest obrońcą w sprawach wojskowych.

* * *

Zwraca się uwagę Pp. Kolegów na to, że wychodzą następujące pisma perjodyczne, dotyczące spraw zawodu adwokackiego:

1) Czasopismo adwokatów polskich, Organ Związku adwokatów polskich; wychodzi we Lwowie; adres Redakcji i Administracji: Lwów ul. Jagiellońska L. 8;

2) Głos Prawa; wychodzi we Lwowie; adres Redakcji: Lwów ul. Sykstuska L. 38, adres Administracji: ul. Sykstuska Nr. 15;

3) Palestra, Organ adwokatury stołecznej; wychodzi w Warszawie; adres Redakcji: Warszawa ul. Marszałkowska 83; adres Administracji: Warszawa Senatorska L. 22.

4) Gazeta sądowa warszawska; wychodzi w Warszawie; adres Redakcji i Administracji: Warszawa ul. Kredytowa Nr. 5.

VIII.

Liczba adwokatów i kandydatów adwokackich.

Z końcem roku 1923 było adwokatów wpisanych w Izbie Krakowskiej 682, kandydatów adwokackich 211.

IX.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 1923 wniesiono do Wydziału Izby pism 2641.

Czcionkami Krakowskiej Drukarni Nakładowej w Krakowie, Kopernika L. 8.